

VÁLOGATÁS A SZERZŐI JOGI SZAKÉRTŐ TESTÜLET SZAKVÉLEMÉNYEIBŐL

SZÁMÍTÓGÉPI PROGRAMALKOTÁSHOZ KÉSZÍTETT DOKUMENTÁCIÓ SZERZŐI JOGI MEGÍTÉLÉSE

SZJSZT-18/2021

A megkereső törvényszék által feltett kérdések

1. Figyelemmel a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 58. § (1) bekezdésében és I. § (6) bekezdésében foglaltakra is, szerzői jogi védelemben részesülő műnek, azaz szerzői műnek tekinthető-e általában egy honlapterv és annak funkcionális elrendezésére vonatkozó leírása, a honlap egyes részei és azok egymáshoz kapcsolódásai, illetőleg a honlap egyes részeinek működésére vonatkozó funkcionális leírás, ha eredeti, egyéni jelleggel bír?
2. Minek minősül a keresetlevél F/6., F/7., F/8. mellékletében részletezett alkotói munka: tekinthető-e szerzői műnek, ezen belül számítógépes programnak vagy a programhoz tartozó dokumentációnak az Szt. I. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel?
3. Ha igen, melyik részében tekinthető szerzői műnek? Ezek a felperes és a felperes munkavállalója által készített rajzok, leírások, funkcionális megoldások, vázrajzok a weboldalhoz kapcsolódnak-e?
4. Részesülhet-e szerzői jogi védelemben egy weboldalfejlesztési projekt kapcsán a megrendelő, megbízó által a megbízotthoz címzett igény, megrendelés?
5. A honlap egyes részfunkciói és azok egymáshoz kapcsolódása a keresetlevél F/6., F/7. mellékletében szerepelnek-e, ha igen, azok szerzői műnek, ezen belül a felperes és vagy a felperes munkavállalója szerzői művének tekinthetők-e?
6. A felperes beadványának 4/3. és 4/4. pontjában tételesen megjelölt különálló munkák szerzői jogi műveknek tekinthetők-e, figyelemmel a felperes keresetlevelének F/6. és F/7. számú mellékletében felsoroltakra?
7. Amennyiben a felsorolásban szereplő bármely tétel vonatkozásában a szerzői alkotás megállapítható, úgy nyilatkozzon a szakértői testület, hogy a jelenlegi iratok alapján megállapítható-e, hogy az adott művet az alperes felhasználta a honlap működtetése, illetve a honlapon megjelenő tartalom tekintetében! Megállapítható-e többszörözés, terjesztés, nyilvánossághoz közvetítés, átdolgozás?
8. A már hivatkozott 14. számú felperesi előkészítő irat F/13. alatti mellékletében szereplő fényképen látható kézzel készített szöveges ábra (lakáshitel-törzsadatok felületi terv)

szertői műnek minősül-e, és ha igen, megállapítható-e, hogy az a honlap felületén vagy a honlapon felhasználásra került?

9. Figyelemmel arra, hogy a weboldal láblécénél olvasható a Copyright 2021. (2020 stb.) felirat, alkalmazandó-e az Sztj. 94/B. § (1) bekezdése szerinti vélelem?
10. Állapítsa meg a testület, hogy amennyiben igaz az az állítás, hogy a weboldal különböző vizuális és szöveges műveket és szerzői jogi védelem alatt nem álló tartalmakat egyesítő multimédiáműnek tekintendő, és annak létrehozásában nagyszámú szerző és egyéb közreműködő hozzájárulásai egyesültek, lehetséges-e az egyes szerzők teljesítményeit külön meghatározni! Amennyiben nem, úgy a weboldal tekinthető-e együttesen létrehozott műnek (Sztj. 6. §)? E tekintetben a szakértő vegye figyelembe a felperes előkészítő iratának 5. oldalán írottakat, az alperesi ellenkérelemben foglaltakat és az ahhoz csatolt munka- és alvállalkozói szerződéseket (A/4. és A/5.)!

Az eljáró tanács szakértői véleménye

1. Tekintettel arra, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése szerint „a Szakértő Testület nevében az eljáró tanács a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást, nem tart helyszíni szemlét ...”, az eljáró tanács a megkereséshez csatolt iratok alapján alakította ki szakvéleményét.
2. A törvényszék kirendelő végzésében az alábbiak szerint összegezte a tényállás szerzői jogilag releváns elemeit:
A felperes és az alperes között létrejött 2015. április 1-én egy megbízási szerződés, melynek alapján a felperes vállalta a honlap webdizájnprojektjének ellátását webdizájn és ergonómiai tervezés körében. Az alperes 2016. január 1-én megbízási szerződést kötött a felperes munkavállalójával a honlap online ügyfélszerzését segítő webfejlesztési, tervezési és tanácsadási projekt elvégzésére, webdizájn ergonómiai tervezés, online analitikai elemzés, online hatékonyságtesztelés és fejlesztési feladatok koordinálásának vonatkozásában.
E megbízási szerződések alapján a felperes állítása szerint olyan egyéni, eredeti munka jött létre, amely szerzői műnek minősül. A felperes keresetlevele F/6. és F/7. mellékletében állította össze azoknak a szerzői műveknek az összességét, amelyek a felperesi előadás szerint a szoftverhez közvetlenül kapcsolódó részletes leírásnak minősülnek, amelyek alapján szoftver, és egyértelműen csak egyféle szoftver hozható létre. A felperes állítása szerint a szerzői alkotás létrehozója a felperes munkavállalója, programozó informatikus, aki részben a felperes munkavállalójaként hozta létre a szerzői műveket, részben egyéni vállalkozóként, e körben pedig a szerzői vagyoni jogokat átruházta a felperesre (keresetlevelével F/5. számú melléklet).

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a felperes mint a szerzői vagyoni jogok jogosultja engedélye nélkül a honlapon a felperesi szerzői alkotásokat többszörözte, terjesztette, nyilvánosságához közvetítette és átdolgozta, megsértette a felperes szerzői jogait.

Arra vonatkozóan, hogy mely szellemi alkotásokat hozta létre a felperes a vele kötött megbízási szerződés alapján, és mely szellemi alkotásokat a felperes munkavállalója egyéni vállalkozó a vele kötött megbízási szerződés alapján, a felperes beadványa 4–11. oldalán és 14. sorszámú előkészítő iratában tett részletes előadást. Ugyanezen beadványának F/13. mellékletében a felperes az átdolgozásra példaként hozta fel a honlap lakáshitel-tematikába tartozó lakáshitel-törzsadatok felületi terv átdolgozását, amelynek eredeti szerzője a felperes munkavállalója volt, és amelynek átdolgozott verziója a honlap publikus felületén jelenleg is felhasználásra került.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben elmarasztalását kérte. Előadta, hogy ő fejleszti és üzemelteti a weboldalt és az azt működtető számítógépi programot, amely alperesi honlap már 2012. óta elérhető. E honlapon a felperes és a felperes munkavállalója, valamint az alperes között létrejött megbízási szerződések alapján 2015. április 1-től a felperes, majd 2016. január 1-től egyéni vállalkozóként a felperes munkavállalója is részt vett a weboldal továbbfejlesztésében – ez azonban nem szerzői alkotómunka, hanem tanácsadói, projektvezetői, koordinátori feladatokat jelentett elsősorban. A felperes munkavállalója nem végzett konkrét programozást, hanem csak specifikációkat, oldalterveket készített, és az alperesi fejlesztőket koordinálta. Következésképp szerzői alkotás az ő tevékenysége alapján nem jött létre. Emellett az alperes állítása szerint az F/6. és F/7. dokumentum nem minősül sem számítógépi programalkotásnak, sem ahhoz kapcsolódó dokumentációnak. Az F/6. és F/7. melléklet a felperes által szerzői műnek tekintett munka utólagos összeállítása, szám szerint 36 önálló mű, amelyből az alperes állítása szerint a 14/F/13. alatti mellékletben rögzített munka tekinthető olyannak, amelyben az alkotás és annak az alperes által történő felhasználása pontosan meghatározott. A felperes által csatolt összeállítás többi része pontatlan, a megfogalmazás bizonyos esetekben tevékenységet, és nem szerzői alkotást ír körül.

3. A per tárgyává tett webes szoftver elérése kapcsán az eljáró tanács az alábbiakat rögzíti.
- 3.1. Az eljáró tanács rögzíti, hogy a per irataiban hivatkozott weboldal a vizsgálat időpontjában elérhető volt. A vizsgált szoftver a peres időszakhoz képest jelentős változáson eshetett át. Ezt támasztja alá a globális internetes archívum, az úgynevezett wayback machine oldal.¹ Itt a teljes változás nem követhető nyomon, viszont a változások volumene nagyságrendileg megjelenítésre kerül. A rendszerbe való betekintés és a <https://web.archive.org/web/changes/http://weboldal> és a <https://web.archive.org/details/http://weboldal> adatösszevetése alapján megállapítható, hogy a jelenleg

¹ <https://archive.org/web/>.

elérhető rendszer a per irataiban megjelölt időpont óta számos alkalommal esett át jelentős változáson.

3.2. Nem állt az eljáró tanács rendelkezésére forráskód.

Ad 1.

- 4.1. A kirendelő bíróság első kérdését az eljáró tanács akként érti, mint ami csak áttételesen vonatkozik a peres felek közötti konkrét jogvita tárgyára. A bíróság kérdésében arra keresi a választ, hogy *általában* állhat-e szerzői jogi oltalom alatt egy (i) honlapterv és annak funkcionális leírása, (ii) a honlap egyes részei és azok egymáshoz kapcsolódásai, illetve (iii) a honlap egyes részeinek működésére vonatkozó funkcionális leírás.
- 4.2. Az Sztj. 1. § (1) bekezdése szerint az irodalom, a tudomány és művészet alkotásai állhatnak szerzői jogi oltalom alatt, ha azok teljesítik az Sztj. 1. § (3) bekezdése szerinti feltételeket (egyéni, eredeti jelleg), feltéve, hogy szerzői jogi oltalmukat maga a törvény nem zárja ki [pl. Sztj. 1. § (6) és (7) bekezdése]. E szabályozási háló alapján belátható, hogy a szerzői jogi oltalom nem a szerzői művek témájától függ, kizárólag attól, hogy azok az irodalom, a művészet és a tudomány bő körébe tartoznak-e, illetve rendelkeznek-e a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jelleggel.
- 4.3. A jogi oltalom horizontális jellegéből és az irodalom tág, bármely szakirodalmi művet átfogó jellegéből fakadóan *általában* nem zárható ki az olyan leírások, dokumentumok szerzői jogi oltalma, amelyek a kérdésben megjelölt témát fejtenek ki.
- 4.4. A gyakorlatban a honlapkészítés korai szakaszában gyakran születnek olyan jellegű dokumentumok, mint amilyenekre a bíróság kérdése irányult. E dokumentumok jelentős része ugyanakkor elnagyolt, kevésbé kidolgozott, leginkább megrendelői vagy kivitelezői elvárásokat, követelményeket fogalmaz meg, azok többnyire a szerzői jogi oltalomból kizárt, műként/műszinten (gondolatszövedék) ki nem fejtett *ötletnek* minősülnek.
- 4.5. Nem kizárt ugyanakkor olyan leírást sem készíteni, amely egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik, egy ilyen mű jellemzően a szakirodalmi művek műfajába tartozik.
- 4.6. *Elvileg* felmerülhet az is, hogy a leírás az Sztj. 1. § (2) bekezdés c) pontja szerinti „dokumentumként” szoftvernek minősüljön. Az a dokumentum állhat ilyen jellegű és terjedelmű szerzői jogi védelem alatt, amely a számítógépi programalkotás elkészítését *megelőzően* készült el, és amely jellegénél fogva utóbb számítógépi programalkotást eredményezhet. E tekintetben az eljáró tanács utal az Európai Unió Bíróságának (EUB) a SAS Institute Inc kontra World Programming Ltd.-ügyben (C406/10.) hozott ítéletének 36. pontjára. Az eljáró tanács ugyanakkor jelzi, hogy egy olyan dokumentum, amely kizárólag a bíróság által megjelölt tárgyakat dolgozza fel, a legritkább esetben eredményezhet jellegénél fogva számítógépi programalkotást. Ennek oka, hogy a megjelölt témák mellett számtalan egyéb kérdésben kell az alkotási folyamat részeként

döntést hozni ahhoz, hogy egy szoftver (pl. internetes honlap) kialakításra kerüljön, ekként az a dokumentum, amely kizárólag a megjelölt témákat dolgozza fel, önmagában jellemzően alkalmatlan a szoftver kialakítására, és csak azt határozza meg, hogy mit kell „lefejleszteni”, de azt nem, hogy hogyan.

- 4.7. Az eljáró tanács a tekintetben is utalni kíván az EUB SAS-ügyben hozott ítéletére, hogy a határozat szerint a szoftver funkcionalitása nem minősül a szoftver szerzői jogi oltalom alatt álló kifejezési formájának (l. az ítélet rendelkező részének 1. pontját). Ha tehát a vizsgálándó dokumentum egy szoftver funkcióit írja le, úgy nem eredményezné a szoftver szerzői jogainak megsértését az sem, ha e funkcionalitást akár egy másik honlap megvalósítása során reprodukálnák.
- 4.8. Az eljáró tanács végül utalni kíván az EUB *Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany kontra Ministerstvo kultury*-ügyben (C-393/09) hozott ítéletére is, amely szerint a szoftver grafikus felhasználói felülete szoftverként nem áll szerzői jogi oltalom alatt (l. az ítélet rendelkező részének 1. pontját). A grafikus interfész vizuális műként (képzőművészeti alkotásként) szerzői jogi oltalmat élvez, ha egyéni, eredeti jelleggel rendelkezik, a vizsgálatnak azonban a vizuális műfajokra – és nem a szoftverekre – jellemző szempontokra kell kiterjednie.

Ad 2–3.

- 5.1. A rendelkezésre átadott és a megkeresés szerint hivatkozott – különös tekintettel az F/6. és F/7. melléklet szerinti – dokumentumok tartalmuk alapján különböző időkből keltezett, alapvetően megrendelői igények specifikálása, hibajavítási, módosítási, kiegészítési igények hosszabb időtávú, egy dokumentumba foglalt halmaza.
- 5.2. Adott formában az F/6. és F/7. melléklet szerinti dokumentumok az alperesi igények köréhez kapcsolódnak, és szoftverfejlesztés egyes részkövetelményeivel kapcsolatos elvárásokat, megrendelői igényeket, megvalósítani kívánt funkciók felhasználószempontú leírását, a fejlesztőknek szóló utasításokat, szövegmódosítási kéréseket, új felveendő adattípusokat, mezőket, adatstruktúrára, adatsorrendre vonatkozó kéréseket, működési logikára vonatkozó leírásokat, függvényeket, számítási módszerek kijavítását, keresési paramétereket, szűrési feltételeket, beillesztendő linkeket, megoldási irányt, vizuális megjelenítésforma-irányokat rögzítenek, továbbá azokban a korábbi szoftverfunkcionalitás alperesi igények szerinti javításait leíró igények, kérések (például helyesírási hibák, számítási hibák, képlethibák javításai) szerepelnek. Az F/6. és F/7. melléklet a bennük található dokumentumok alapján egy több éve működő szoftvermegoldás kisebb vagy nagyobb kiegészítésére irányul, és nem egy komplex, önmagában működőképes informatikai megoldást ír le. A dokumentumok általánosságára utal az is, hogy az egybefoglalt bejegyzések alapvetően 2014–2018 közötti eseményeket és megrendeléseket jelölnek meg kronológiailag rendezetlen módon, valamint több helyen szerepel az alfejezeti részek címében a „hibalista”, „javítás”,

- „átalakítás”, „módosítás”, „bővítés” kifejezés. Az F/6. és F/7. alatti dokumentum nem határozza meg, hogy az azokban leírt funkcionális és egyéb igényeket a fejlesztők hogyan valósítsák meg, hanem csak az üzleti, funkcionális igényt közlik.
- 5.3. Az eljáró tanács utalni kíván arra, hogy a törvényszék 2021. január 12. napján tartott perfelvételi tárgyalásán a felperes akként nyilatkozott, hogy az „F/6., F/7. alatti mellékletben felsoroltak értelemszerűen nem maguk a szerzői művek, hanem azoknak az utólagos összeállításá”. A felperes idézett nyilatkozata messzemenőig megerősíti a korábbi megállapításokat, egyben felveti annak szükségességét, hogy egyáltalán releváns-e az említett dokumentumokat szerzői jogilag minősíteni. A felperes azt állítja ugyanis a per során, hogy vállalkozásuk szerzői műveket adott át az alperesnek, e művek helyett azonban csak „azok utólagos összeállításá” került bemutatásra. A szerzői jogi szakértői vizsgálatnak azonban arra a műre kell irányulnia, amelyre nézve a jogsértést elkövet(het)ték. Ebből eredően az eljáró tanács nem tudja minden kétséget kizáróan megállapítani, hogy az F/6. és az F/7. alatt csatolt dokumentum átadásra került-e az alperesnek, ha igen, mikor került erre sor, és azt sem, hogy az F/6. és az F/7. alatti mellékletet ki és mikor állította össze és milyen forrásból, csak az állapítható meg a felperes fenti nyilatkozata alapján, hogy azok utólagosan kerültek összeállításra.
- 5.4. A fentiek előre bocsátását követően az eljáró tanács megállapítja, hogy az F/6. és F/7. mellékletek szerinti dokumentumok önmagukban sem számítógépes programnak, sem ahhoz tartozó – az Sztj. 1. § (2) c) pontja szerint minősülő – dokumentációnak nem minősülnek. Az eljáró tanács megítélése szerint az magától értetődő, hogy a hivatkozott dokumentumok nem minősülnek számítógépi programalkotásnak, és mivel e dokumentumok – a felperes nyilatkozata szerint – a szoftver elkészítését követően kerültek összeállításra, azok nem minősülhetnek olyan *előkészítő* dokumentumnak sem, amelyek jellegüknél fogva később számítógépi program létrehozását eredményezhették. Másrészt az eljáró tanács megítélése szerint a hivatkozott írásművek messzemenőig funkcionálisak, leíró jellegűek, a megrendelői igényeket tartalmazzák magas szinten, amelyeket a fejlesztőknek még szükséges lebontaniuk alsóbb szintekre ahhoz, hogy a szoftverfejlesztést el tudják kezdeni. A dokumentumok továbbá a fejlesztők alkotó közreműködése nélkül nem fordíthatók át forráskóddá (szoftverré), és a dokumentumok alapján a fejlesztőknek marad mozgásterük, mivel a dokumentumok nem határozzák meg, hogyan fejlesszék ki a kért funkciót ellátó programot (programrészt), így a fejlesztőknek egyéni, eredeti jelleget adó döntéseket kell/lehet meghozniuk a fejlesztés során. Vagyis az F/6. és az F/7. alatti dokumentum nem szűkíti be annyira a fejlesztők programozói alkotói szabadságát, hogy a programozás csak egyfajta módon legyen elvégezhető, ezért az F/6. és az F/7. melléklet szoftver dokumentációjaként egyéni, eredeti jelleg hiányában szerzői jogi védelemben nem részesül.
- 5.5. Az eljáró tanács megítélése szerint a dokumentumok összességükben és a benneük található egyes dokumentumok szintjén sem tekinthetők egyéni, eredeti jelleggel ren-

delkező szakirodalmi műnek sem. Ennek oka, hogy a hivatkozott írásművek messze-
menőkig funkcionálisak, leíró jellegűek egyéni-eredeti formai alakítás nélkül.

A dokumentumok ugyanakkor esetenként egyéni, eredeti jelleggel rendelkező gra-
fikai műveket tartalmaznak (pl. F/7. számú melléklet 40. oldalán vagy 48. oldalán).
Arra vonatkozó előadást azonban a felperes maga sem tett, hogy e grafikai műveket
a felperes alkotta volna meg. E grafikai művektől élesen el kell különíteni az F/6. és
az F/7. mellékletben fellelhető, képernyőképek vázlatát tartalmazó rajzokat (pl. F/7.
melléklet 54. oldala vagy 59. oldala). Az eljáró tanács megítélése szerint e rajzok nem
minősülnek egyéni, eredeti jelleggel rendelkező vizuális alkotásoknak, mivel azok (i)
nem tartalmaznak vizuális, grafikai elemeket, csak a megjelenítendő adatok típusát,
a megjelenítendő mezőket, gombokat tartalmazzák kizárólag funkcionális szempont-
ból nézve, (ii) azokat elsősorban és főként a funkcionalitás határozza meg és (iii) eb-
ből következően megjelölt formájukban nem képesek a szerző személyiségét tükrözni,
megjeleníteni, vagyis nem bírnak grafikai, vizuális műként egyéni, eredeti jelleggel.
Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a nagy mennyiségű adatot megjelenítő honlapok
esetén általánosnak tekinthető, hogy – az adatok áttekinthető elrendezése miatt –
olyan grafikai megoldásokat alkalmaznak, amelyek nem minősülnek egyéni, eredeti
jellegűnek.

- 5.6. Az F/8. jelű dokumentum a felperes és jogi képviselőjének szerződése, amely nem
tárgya a pernek, így annak tartalmára a kérdés nem értelmezhető, ezért azzal kapcso-
latban az eljáró tanács véleményét nem alakít ki.

Ad 4.

- 6.1. Az eljáró tanács utal az 1. kérdésre adott válaszára, amelyben kifejtette, hogy a szer-
zői jogi oltalom soha nem az alkotás céljától (pl. megrendelői igény rögzítése) függ,
hanem kizárólag attól, hogy a mű eredeti-e, és ténylegesen tükrözi-e az alkotó sze-
mélyiségét. Az eljáró tanács ez alapján azt a választ adja a feltett kérdésre, hogy nem
kizárt, hogy egy weboldalfejlesztési projekt kapcsán a megrendelő, megbízó által a
megbízotthoz címzett igény, megrendelés szerzői jogi oltalom alatt álljon. Az eljáró
tanács álláspontja szerint ez ugyanakkor messze nem tekinthető jellemzőnek, sőt, ki-
vételesnek mondható, hiszen a megrendelések célja nem az igények egyéni jellegű
megformálása, hanem az, hogy az igényt a lehető legpontosabban megfogalmazzák.
E körülményből fakadó módon a megrendelések általában elnagyoltak, felsorolássze-
rűek, a megvalósítandó funkcionalitás nyers leírására törekednek. Az eljáró tanács
kiemeli, hogy a szerzői jogi oltalom fennállásának megállapításához minden esetben
az adott megrendelői igény és annak egyéni, eredeti jellegének egyedi vizsgálata szük-
séges, így erre a kérdésre általános, valamennyi megrendelői igényre egyaránt alkal-
mazható válasz nem adható.

Ad 5.

- 7.1. A honlap egyes részfunkciói és azok egymáshoz kapcsolódása a keresetlevél F/6., F/7. mellékletében mint kész és üzemképes funkció nem határolhatók be, a leírtak egy-egy megvalósítandó funkcionális követelmény kidolgozásaként értelmezhetők.
- 7.2. A hivatkozott dokumentumok szerzői jogi minősítését az eljáró tanács a korábbi kérdések megválaszolása során már elvégezte.
- 7.3. Az eljáró tanács számára átadott dokumentumok alapján arra vonatkozó megállapítás nem tehető, hogy e dokumentumok szerzője a felperes munkavállalója vagy más személy, mivel az F/6. és az F/7. dokumentumból nem állapítható meg, hogy azokat ki készítette, ki küldte és kinek, csupán a dokumentumok elkészítésének dátuma olvasható a dokumentumokon, azokon szerzői, szerzői egyéb jogosulti név, álnév, logó, egyéb szerzőt/szerzői jogosultat azonosító jelzés nem szerepel, a rendelkezésre bocsátott iratanyagban pedig nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy ezeket a dokumentumokat önkéntes műnyilvántartásba helyezték volna, vagy közös jogkezelő szervezetnél nyilvántartásba vették volna, és ebből kifolyólag bármilyen szerzőségi vélelem alkalmazható lenne rá.

Ad 6.

- 8.1. (Az eljáró tanács észrevételezi, hogy a kirendelő végzésben megjelölt számú irat a tanács számára nem került átadásra, és vélelmezi, hogy elgépelés történt, mivel a felperes beadványában szerepel a hivatkozott 4/3. és 4/4. fejezet.) Az eljáró tanács emlékeztet arra, hogy felperes nyilatkozata szerint az „F/6., F/7. alatti mellékletben felsoroltak értelemszerűen nem maguk a szerzői művek, hanem azoknak az utólagos összeállítása”. Ebből következően az eljáró tanács számára a vizsgálandó művek nem kerültek átadásra, azok vonatkozásában így megállapítás nem tehető.
- 8.2. Az eljáró tanács ezzel együtt a leírás alapján azt valószínűsíti, hogy a különállóként megjelölt munkák a teljes rendszer szempontjából részfunkcionalitásnak és a megrendelő igényeit kiszolgáló célfunkcionalitásnak tekinthetők.

Ad 7.

- 9.1. Az eljáró tanács csak konkrét művek vizsgálatát végezheti el. A jelen ügyben azonban nem áll az eljáró tanács rendelkezésére az a mű, amelyre vonatkozó többszörözési, terjesztési és nyilvánosságához közvetítési jogok megsértését állítja a felperes.
- 9.2. A felperes hiánypótlásában akként nyilatkozott, hogy az alperes azzal sértette meg a felperes többszörözési jogát, hogy „lehetővé tette a felperes által létrehozott keresőfunkció lementését és felhőben történő tárolását”² A törvényszék 2021. január 12. napján tartott perfelvételi tárgyalásán a felperes ugyanakkor akként nyilatkozott,

---

² 2.12. pont.

hogy „felperes szerzői műveihez forráskód nem tartozik”. A felperes előkészítő iratában ezt a nyilatkozatát megerősítette, mondván, „forráskód átadására nem került sor a felek között”. E nyilatkozatok teljesen ellentmondanak annak, hogy a felperes által említett keresőmotor tényleges fejlesztését a felperes végezte volna el. Ebből logikailag arra lehet következtetni, hogy a felperes nem a tényleges fejlesztésre, hanem annak olyan dokumentációjára gondolhatott, amelyet részint nem csatolt keresetéhez, (mivel már idézett nyilatkozata szerint az F/6. és F/7. számú dokumentumok „nem maguk a szerzői művek, hanem azoknak az utólagos összeállításai”), másrészt pedig arra vonatkozó előadást sem tett, hogy e – nem csatolt dokumentumokat – az alperes mikor és miként többszörözte volna. E körben az eljáró tanács hivatkozni kíván továbbá az EUB már idézett SAS-döntésére, amely szerint a szoftver funkcionalitása nem minősül a szoftver szerzői jogilag védett kifejezési formájának. A többszörözés megtörténtéhez tehát azt kellene igazolni, hogy az alperes ténylegesen felhasználta a felperes által megalkotott kódsorokat, vagy legalább a szoftverként oltalom alatt álló *előzetes* dokumentációt. Az eljáró tanács számára átadott iratok alapján azonban ezek egyike sem feltételezhető, még kevésbé igazolható.

- 9.3. A terjesztés tekintetében a felperes hiánypótlásában akként nyilatkozott, hogy az alperes azzal sértette meg szerzői jogait, hogy „az alperes kereskedelmi céllal birtokolta a szellemi terméket”. Az Sztj. 23. § (2) bekezdése valóban tartalmazza azt a rendelkezést, amelyet a felperes előkészítő iratában aláhúzással nyomtatékosított, és amely szerint „a terjesztés jogának megsértését jelenti a mű jogsértéssel előállított példányának kereskedelmi céllal történő birtoklása is.” A jogsértés megállapításához e körben az szükséges, hogy igazolható legyen egy szerzői jogi oltalom alatt álló mű legalább egy olyan fizikai hordozón rögzített műpéldánya, amelyet engedély nélkül fizikai hordozón többszöröztek (e tekintetben l. az előző bekezdést), és úgyszintén igazolható legyen e jogsértő fizikai példány kereskedelmi célú birtoklása. A terjesztés Sztj. 23. §-a szerinti fogalma ugyanis csak fizikai formában megjelenő műpéldányokra vonatkozik, vagyis kereskedelmi célú birtoklás is csak kinyomtatott vagy valamely hordozható tartós adathordozón rögzített dokumentáció, szakirodalmi mű, számítógépi programalkotás esetén értelmezhető a jelen ügyben. A jelen ügyben azonban az eljáró tanács nem tudta azonosítani a per tárgyát képező – vizsgálandó – művet, miközben a számára átadott dokumentumok szerzői jogi oltalmát kizárta, és úgyszintén nem azonosított olyan körülményt, amely akár csak arra utalt volna, hogy sor került volna egy dokumentum jogellenes többszörözésére. Az eljáró tanács arra is utalni kíván, hogy még egy jogellenesen többszörözött – szoftvernek nem minősülő – specifikáció alapján elkészített szoftver tényleges alkalmazása sem valósítaná meg a hivatkozott (szoftvernek nem minősülő) *dokumentum* jogellenes terjesztését, különös tekintettel arra is, hogy a terjesztés minden esetben egy fizikai műpéldányra vonatkozhat csak (például CD-/DVD- hordozón rögzített dobozos szoftverre, kinyomtatott dokumentációra).

9.4. A felperes hiánypótlásában hivatkozott arra is, hogy az alperes a szoftver használatával megvalósította a felperes művének jogellenes nyilvánossághoz közvetítését és átdolgozását is. Az eljáró tanács azonban megállapította, hogy a számára átadott F/6. és az F/7. számú melléklet szerinti dokumentumok szoftverként nem állnak szerzői jogi védelem alatt. Ebből következően logikailag kizárt, hogy a szoftver használata, illetve esetleges átalakítása a hivatkozott dokumentációk jogellenes nyilvánossághoz közvetítését, illetve átdolgozását valósítsa meg.

Ad 8.

10.1. Az eljáró tanács megállapítja, hogy a 14. sorszámú felperesi előkészítő irat F/13. alatti mellékletében szereplő fényképen látható kézzel készített szöveges ábra („lakáshitel-törzsadatok felületi terv”) sem számítógépi programalkotásként, sem számítógépi programalkotáshoz tartozó dokumentációként, sem grafikai műként, sem szakirodalmi műként, sem másként nem áll szerzői jogi oltalom alatt.

10.2. A kézzel rajzolt ábra egy honlap adott funkciójához tartozó, átgondolt, letisztult, olyan elrendezést tartalmaz, amely minden elemében a honlaptervezés tömegesen alkalmazott, standardnak tekinthető, messzemenőkig funkcionális megoldásait hasznosítja, grafikai és vizuális művészi elemeket nem tartalmaz, csak a megjelenítendő információk, adatok típusát és mezők típusát ábrázolja. Az említett okok miatt ez a rajz nem alkalmas a szerző személyiségének megjelenítésére, és ezért nem rendelkezik a szerzői jogi oltalomhoz szükséges egyéni, eredeti jelleggel.

Ad 9.

11.1. Az Sztj. 94/B. § (1) bekezdés szerinti vélelem a Berni Uniós Egyezmény (Magyarországon kihirdette az 1975. évi 4. törvényerejű rendelet) 15. cikkét – továbbá a már kevésbé jelentősnek tekintett Egyetemes Szerzői Jogi Egyezmény III. cikkét – ülteti át a magyar jogba. A BUE hivatkozott 15. cikkének (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy a „név nélkül, valamint ... álnéven közzétett művek tekintetében a kiadót, ha nevét a művön feltüntették, minden további bizonyítás nélkül a szerző képviselőjének kell tekinteni; e minőségében jogosult a szerző jogai felett őrködni és azokat érvényesíteni”. Az eljáró tanács jelzi, hogy a BUE hivatkozott hivatalos angol nyelvű szövege a „publisher” kifejezést használja, amely – műfaji kötöttség nélkül – valamennyi olyan szereplőt átfog, amely a művet a nyilvánosság számára elérhetővé teszi.

11.2. Az eljáró tanács utalni kíván továbbá az Sztj. 106. § (1) bekezdésére is, amely szerint ahol az Sztj. „szerzõt említ, azon megfelelően érteni kell a szerző jogutódját, illetve a szerzői jog más jogosultját is”. Mivel a szoftverek esetén a jogátruházást az Sztj. 58. § (3) bekezdése lehetővé teszi, sőt, az általános gyakorlatnak is tekinthető, az eljáró tanács akként értelmezi a képernyőn elhelyezett feliratot, mint ami a szoftver vagyoni jogaival rendelkező, a szoftvert nyilvánosságra hozó személyre (vállalkozásra) utal.

- 11.3. A fentiek alapján az eljáró tanács akként foglal állást, hogy a weboldalon közzétett, a szerzői jogi jogosult személyére utaló felirat alkalmas az Sztj. 94/B. § (1) bekezdése szerinti vélelem kiváltására.

Ad 10.

- 12.1. Az eljáró tanács rendelkezésére álló adatok és iratok alapján nem állapítható meg, hogy a weboldal – mint összetett, multimédiás mű – szerzőinek alkotásai szétválaszthatóak-e egymástól. Ilyen szakértői vizsgálat elsősorban a forráskód ismeretében végezhető, a forráskód azonban nem állt az eljáró tanács rendelkezésére.
- 12.2. Általános jelleggel elmondható, hogy nagy terjedelmű, hosszú időn át fejlesztett, sokszor átdolgozott honlap létrehozásában, karbantartásában, továbbfejlesztésében többnyire jelentős számú fejlesztő vesz részt, akik (részben) mások által megalkotott elemekhez (modulokhoz) kénytelenek saját alkotásaikat igazítani, vagy mások által megírt részeket kell kijavítaniuk, továbbgondolniuk. E munkamódszer során nem ritka, hogy a különböző alkotók munkái olyan módon egyesülnek egymással, hogy azok szétválasztása lehetetlenné válik. Az sem kizárható ugyanakkor, hogy a honlap elemei modulárisan kerülnek kialakításra, miközben az egyes modulok alkotói köre élesen elválasztható egymástól. E munkamódszer elsődleges célja a teljesítést követően esetlegesen felmerülő kellékszavatossági igények könnyebb érvényesíthetősége. Ez utóbbi esetben az alkotók és hozzájárulásuk hosszabb távon sem elegyednek véglegesen. Minél hosszabb ideig tart azonban egy fejlesztési folyamat, minél több verzió készül el egy programból, annál kevésbé lehetséges a modulokat szisztematikusan szétválasztani, annál nagyobb az esélye a különböző hozzájárulások egyesülésének. Mindezekből eredően az eljáró tanács nem tudja a rendelkezésre álló dokumentumok és információk alapján megállapítani, hogy a weboldal az Sztj. 6. §-a szerinti együttesen létrehozott műnek minősül-e.

Dr. Horváth Katalin, a tanács elnöke
Dr. Békés Gergely, a tanács előadó tagja
Mamuzsics Gábor, a tanács szavazó tagja